

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18CoCsp/33/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119213679
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8119213679.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a členov senátu JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát, so sídlom Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: N. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., G. X, o zaplatenie 3.389,18 eura a prísl., o zaplatenie 383,12 eura a prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 11Csp/180/2019-136 zo dňa 01.07.2020 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výrokoch II. a III.
- II. Nepriznáva stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len súd prvej inštancie) rozhodol takto, cit.:

„ I. Súd z a s t a v u j e konanie o zaplatenie časti istiny 819,92 Eur.
II. Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .
III. Strany n e m a j ú nárok na náhradu trov konania.“

2. Súd prvej inštancie citoval ustanovenia § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9, § 54a, § 100 ods. 1 a 2, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že podľa § 54a Občianskeho zákonníka ex offio skúmal či uplatnená pohľadávka voči žalovanému ako spotrebiteľovi nie je premlčaná. Podľa súdu nie je podstatné, kedy došlo k zosplateniu úveru (teda v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka až pri trojmesačnom omeškaní splátky), ale rozhodujúci pre plynutie premlčacej doby je dátum zročnosti nesplnenej splátky. Je totiž potrebné rozlišovať zákonné podmienky pre predčasné zosplatenie úveru (pre ktoré sa vyžaduje spomínané minimálne trojmesačné omeškanie splátky) a začatie plynutia premlčacej doby v zmysle zákona, pre ktorú je rozhodujúci už spomínaný dátum zročnosti nesplnenej splátky. Vychádzal z názoru, že účelom ustanovenia § 103 vety druhej Občianskeho zákonníka je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatenie úveru. Právny záver o tom, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri zosplatení úveru plynie už od omeškania prvej splátky vyplýva z viacerých súdnych rozhodnutí (uviedol napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Prešove 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018). V danom prípade si

účastníci zmluvy (právny predchodca žalobcu a žalovaný dlžník) možnosť zosplatnenia úveru dohodli v samotnej zmluve, pričom veriteľ dodržal zákonný postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaného upozornil listom zo dňa 26.11.2016 na to, že je v omeškaní a zároveň ho upozornil na to, že pokiaľ tento dlh na splátkach nevyrovná v stanovenej lehote, pristúpi k predčasnému zosplatneniu úveru, čo napokon aj realizoval dňa 19.01.2017. Z prehľadu splátok a úhrad a tiež samotnej zmluvy zistil, že prvá splátka bola splatná 20.9.2015, žalovaný do zosplatnenia úveru zaplatil len 10 splátok, to znamená, že mal uhradené splátky do 20.6.2016 a prvá nezaplatená splátka bola zročná 20.7.2016. Trojročnú premlčaciu dobu počítal od zročnosti tejto splátky, čo znamená, že premlčacia doba uplynula 20.07.2019. Žaloba bola podaná 29.08.2019, teda po jej uplynutí, z toho dôvodu pohľadávku považoval za premlčanú a žalobu zamietol. O čiastočnom zastavení konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP.

4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Konštatoval, že žalobca bol v spore neúspešný a preto nárok na náhradu trov konania mu nevznikol na rozdiel od úspešného žalovaného, ktorý však na pojednávaní uviedol, že nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi si neuplatňuje.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP. Žalobca vychádzal z tej skutočnosti, že podľa jeho názoru premlčanie dlhu, ktorý bol zosplatnený v súlade s právnymi predpismi nemožno počítať od splatnosti prvej nezaplatenej splátky. Rozhodujúcou pre posúdenie premlčania dlhu je splatnosť tej splátky, ktorá vyvolala zročnosť celého dlhu. Súd prvej inštancie nesprávne aplikoval ustanovenie § 103 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že z dôvodu porušenia platobnej disciplíny právny predchodca žalobcu pred žalobnou upomienkou zo dňa 26.11.2016 upozornil žalovaného na omeškanie so splácaním úverových splátok. Zároveň žalovaného upozornil, že pre prípad nezaplatenia úverovej splátky splatnej v mesiaci 9/2016 (konkrétne dňa 20.09.2016 v súlade s čl. 6 bod 6.1 a 6.2 zmluvných podmienok úverovej zmluvy) mu vzniká právo na predčasné zosplatnenie úveru. Nakoľko žalovaný dlžné splátky úveru nezaplatil, úver jeho právny predchodca dňa 24.01.2017 predčasne zosplatnil a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.09.2016. Nakoľko bol spor začatý dňa 29.08.2019, t.j. pred uplynutím 3-ročnej premlčacej doby v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka, nim uplatnený nárok v celosti v čase začatia sporu premlčaný nebol. Ďalej namietal, že postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s ust. § 282 CSP. Poukázal na vyjadrenie žalovaného k žalobe, v ktorom žalovaný súhlasil s dlhom a bol ochotný dlh naďalej splácať. Z tohto vyjadrenia žalovaného adresovaného súdu je zrejmé, že svoj dlh uznáva a je ho ochotný splácať. V rozpore s uvedeným, i keď navrhol súdu, aby rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP, súd tak neučinil, a tým došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce podľa zásad upravených v ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní odvolania dospel k záveru, že namietané odvolacie dôvody žalobcu nie sú opodstatnené.

7. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania.

8. Odvolací súd konštatuje, že porušením práva na spravodlivý súdny proces sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv strany sporu, ktoré jej poskytujú predpisy upravujúce civilný proces. O procesnú vadu, ktorá má za následok nesprávny procesný postup v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva.

9. Odvolací súd sa najprv vypořiadal s odvolacou námietkou žalobcu, že zo strany súdu prvej inštancie došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces, a to tak, že o veci súd nerozhodol rozsudkom pre uznanie podľa § 282 CSP.

10. Podľa § 282 CSP, ak žalovaný uzná nárok uplatnený žalobcom alebo jeho časť, rozhodne súd na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku.

11. Vo vzťahu k tejto jeho odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že písomné vyjadrenie žalovaného zo dňa 18.09.2019 nemožno považovať za taký prejav jeho vôle, ktorý by vyvolával právne účinky predpokladané v ust. § 282 CSP.

12. V konaní nebolo sporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.08.2015, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok uplatnený žalobou má povahu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľských sporov nie je uznanie dlhu žalovaným - spotrebiteľom pred súdom skutočnosťou, ktorá by pozbavovala súd povinnosti preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či obsahuje obligatórne náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky alebo či v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka nie je nutné prihliadnuť na oslabenie práva veriteľa voči spotrebiteľovi.

13. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod. Aj v tomto prípade všetky okolnosti nasvedčujú tomu, že žalovaný existenciu dlhu nespochybňoval a písomné vyjadrenie zo dňa 18.09.2019 formuloval pod tlakom okolností - prebiehajúce súdne konanie, snaha o docelenie možnosti úhrady dlhu v splátkach. (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/149/2017 zo dňa 21.08.2018, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/79/2015 z 25.02.2016).

14. Odvolací súd pripomína rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie C-168/05 Mostaza Claro cit.: „Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Zb. s. I-4941, bod 25). Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 26, ako aj Cofidis, bod 33).

15. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nepostupoval v rozpore s ust. § 282 CSP, keď vo veci nerozhodol rozsudkom pre uznanie, svojím postupom plne rešpektoval a splnil povinnosť vyplývajúcu mu z právnej normy zameranej na ochranu spotrebiteľa. Súd prvej inštancie sa správne zaoberal ex offio skúmaním premlčania pohľadávky podľa § 54a Občianskeho zákonníka.

16. Z obsahu súdneho spisu nepochybne vyplýva, že predmetný spor vznikol zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX uzavretých medzi dodávateľom (právnym predchodcom žalobcu - Consumer Finance Holding a.s.) a žalovaným ako spotrebiteľom dňa 26.08.2015. Predmetom zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo poskytnutie pôžičky vo výške 5.000 eur spolu s úrokmi vo výške 26,98 %, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť prostredníctvom 60 splátok vo výške 144,20 eura. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 24.01.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 5.151,08 eura. Predžalobnou upomienkou právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného, že ak nedôjde do 05.01.2017 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 9/2016 bude oprávnený úver zosplatiť. Dňa 30.08.2019 žalobca ako právny nástupca Consumer Finance Holding a.s. podal žalobu voči žalovanému o zaplatenie 3.389,18 eura s príslušenstvom.

17. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného

práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

18. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka účinného v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti právnym predchodcom žalobcu, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

19. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky (§ 103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva.

20. „Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je lex specialis k § 565 Občianskeho zákonníka a to z dôvodu, že veriteľ by logicky nemohol vykonať zosplatnenie do splatnosti najbližšej splátky tak, (tak ako mu to ukladá § 565 Občianskeho zákonníka) a zároveň dodržať požiadavku vyplývajúcu z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorá veriteľovi umožňuje využiť zosplatnenie podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky (a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva), t. j. v čase, keď ďalšie mesačné splátky sú už splatné. Súbeh uvedených ustanovení by bol možný len v prípade, ak by bolo splácanie nastavené na dlhšej ako 3 - mesačnej báze, čo však rozhodne nie je bežné. Aj v komentári: Fekete, I.: Občiansky zákonník 2. Veľký komentár. Bratislava, Eurokódex, 2011, strana 1654 je uvedené: „Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka o strate výhody splátok je modifikované do vzťahu k plneniu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach. Podľa § 53 ods. 8 (pozn. v súčasnosti ide o ods. 9 §-u 53 OZ), platí, že veriteľ je v prípade nespĺnenia niektorej splátky oprávnený požadovať od dlžníka zaplatenie celého zvyšku pohľadávky najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Aj ďalší komentár výslovne uvádza, že možnosť zosplatniť úver sa vzťahuje na prvú splátku, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako 3 mesiace (viď Števec, Dulák, Bajánková, Fečík, Sedláčko, Tomašoviča kol., Občiansky zákonník /I. a II. zväzok, 1. vydanie, 2017, Nakladateľství C. H. Beck: „Vo vzťahu k samotnej dikcii ustanovenia ods. 8 zákonodarca hypotézu právnej normy ustalať s ohľadom na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach a teda je zrejmé, že spravidla pôjde o peňažné plnenie, ktoré spotrebiteľ realizuje postupnými platbami podľa dohody s dodávateľom. Vo všeobecnosti sa nedá vylúčiť, že uvedené ustanovenie môže byť aktuálne aj v prípade nepeňažného plnenia, čo sa podáva aj zo všeobecnej dikcie § 565 OZ. Podstatné však je to, že ide o prípad plnenia v splátkach ako výhodu, ktorou disponuje spotrebiteľ pri plnení záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy. Zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Možno považovať za pozitívne, že zákonodarca opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškaní a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Vzhľadom na povahu dikcie treba ods. 8 vykladať spôsobom, že dodatočné uhradenie omeškanej splátky spotrebiteľom oneskorene konzumuje právo dodávateľa na jednorazové zosplatnenie pohľadávky. Tento právny záver možno odobrať aj vzhľadom na dikciu § 565 Občianskeho zákonníka, ktorá rovnako časovo limituje právo dodávateľa vykonať jednorazové zosplatnenie pohľadávky. Keďže ustanovenie ods. 8 malo predstavovať výhodnejší právny režim oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa ods. 8 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že

omeškanie s (prvou) splátkou trvá. Ak uvádzame prvú splátku, máme tým na mysli aj každú ďalšiu splátku, ktorá bude vnímaná ako prvá omeškaná splátka napr. v prípade, ak sa spotrebiteľ omešká s tromi po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka..“ (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018)

21. Súd prvej inštancie vo veci správne aplikoval premlčaciu lehotu podľa Občianskeho zákonníka a správne zohľadnil premlčanie žalobcom uplatneného nároku.

22. Vychádzajúc z bodu III. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 26.08.2015 boli splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci. Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad medzi stranami je zrejmé, že žalovaný splatil 10 splátok pôžičky v celosti od uzavretia zmluvy až do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pôžičky, pričom splátka splatná dňa 20.07.2016 bola prvou neuhradenou splátkou, kvôli ktorej mohlo dôjsť po uplynutí 3-mesačnej doby k mimoriadnemu zosplatneniu úveru. Ak teda v prerokúvanej veci išlo o splátku splatnú 20.07.2016, začala týmto dňom plynúť premlčacia doba pre splatnosť celého zvyšku dlhu žalovaného. Trojročná premlčacia doba zosplatnenia zvyšku dlhu tak uplynula najneskôr 20.07.2019. Žaloba bola podaná na súd 30.08.2019, je tak podaná po uplynutí premlčacej doby celej pôžičky.

23. Správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

24. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP).

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovaný bol úspešný, no v priebehu odvolacieho konania mu žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalobcovi ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).